

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Sodrug Lovro Klemenčič, pokrajinski tajnik K. S. J. za Slovenijo, izvoljen v Kumanovu v Macedoniji za poslanca v Konstituanto.

Ta novica jasno pokazuje, kaj je dati na nacionalno-šovinistično vpitje »Enakosti« in »Volksstimme«, da so hoteli komunisti vsiliti štajerskim sodrugom za slovenske poslance srbska komunista Kacleroviča in Trifkoviča. Srbski sodrugi se nam ne samo niso vsiljevali, ampak so slovenskemu komunistu zagotovili en mandat v Macedoniji. S tem je zopet dokaz, da komunisti ne poznajo nobenega nacionalnega in pokrajinskega šovinizma kakor socialpatrijotje, ampak da so res iskreni internacionalisti.

Pevsko društvo "Svoboda"

V LJUBLJANI

vabi na

zabavni večer

ki se vrši v torek, 7. decembra 1920 v veliki dvorani hotela »Union«.
Začetek točno ob 7. uri zvečer.

SPORED:

Pejke, godba, srečolov, šaljiiva pošta in ples, prosta zabava itd.

Vstopnina 15 K za osebo.

Predprodaja vstopnic v tajništvu »Svobode«, Šelenburgova ulica št. 6, II. n. in na večer pri blagajni. Vstopnice se dobe tudi pri upravi »Rdečega Praporja«.

ODBOR.

Seja izvrševalnega odbora Pokrajinskega Strankinega Sveta se vrši v nedeljo 5. t. m. ob 10. uri dopoldne v Mahrovi hiši, Krekov trg 10/II. v prostorih uredništva. Po 2 zastopnika strokovnih organizacij (žel. in rudar. Saveza) in parlamentarna delegacija naj se seje obvezno udeleže.

Tajništvo KSJ.

Oblasti zapirajo naše rudarje v Kočevju.

V nedeljo ob pol 8. uri so orožniki aretirali in odgnali v zapor v Novo mesto naša dva sodruga Andreja in Franca Blazutija. Prvi je predsednik, drugi pa tajnik zveze rudarskih delavcev. Pravi vzroki aretacije so neznani.

Govori se o neki dinamitni aferi, ker je žandarmerija preiskavala na stanovanjih naših rudarjev, če imajo skrit dinamit. V katere svrhe, ne povedo. Preiskava je izkazala smešnost teh podtikanj. Ne dvomimo, da sta omenjena sodruga žrtev hudobne denunciacije, ki ne temelji na ničemer. Zahtevamo,

da se zadeva takoj pojasni in oba sodruga nemudoma izpušta na prosto.

Vsem organizacijam K. S. J.

I.

Vse organizacije naj zberejo ves material, ki je v zvezi s terorjem tekom volilnega boja, ki so ga izvojevali proti naši stranki z zapiranjem agitatorjev, konfisciranjem lepakov, prepovedjo zborovanj. Vsaki slučaj naj se z imenom navede. Ves ta material naj se pošlje Centralnemu izvrševalnemu odboru do 15. decembra. To je neobhodno potrebno, da dobimo jasno sliko o »svobodi volilcev«.

II.

Vse organizacije naj istočasno pripravijo podrobno poročilo o poteku volilnega boja in naj polože vsa agitačni material, kolikor so ga izdale (lepake, brošure, slike itd. vsaj po jeden izvod). Želeti je, da se pošljejo tudi karakteristični lepaki meščanskih strank. Vse to naj se pošlje do 15. decembra.

C. I. O. K. S. J.

Konstituanta.

Komaj je bila po strahovitem terorju proti delavsko-kmečki Komunistični Stranki Konstituanta izvoljena, že so se začeli širiti, zlasti po demokratskem časopisu glasovi o njenem takojšnjem razpustu. Ker izraziti monarhisti niso dosegli dvetretjinske večine, ki je potrebna, da se sprejme njihova ustava, so že smatrali, da se je ljudstvo zmotilo, ko jih ni volilo v večjem številu in so hoteli Konstituanto kratkomalo razpustiti. To je mentalneta in to so metode meščanske demokracije (diktature). Gospodje pa so le prišli morda do misli, da bi pri novih volitvah še vse drugače kot sedaj zmagali komunisti in opozicijski elementi, zato so si stvar premislili in pojdejo po drugem potu.

Za monarhijo in za reakcionarno ustavo in zakone je treba spraviti skupaj dvetretjinsko večino. Radikalcev in demokratov bo v Konstituantu kakih 170, dvetretjinska večina pa znaša 281 glasov. Torej je potreba pridobiti in podkupiti še novih 110 poslancev.

Kot prve prikladne za tak posel se smatrajo razne samostojne kmečke stranke. Te imajo okoli 42 poslancev. Zraven se pridružijo še klerikalci s 24 glasovi in muslimani z 28. Manjka še okoli 20 glasov. Tu je treba pridobiti republikanca Radiča, ki ima okoli 46

poslancev, ali pa »republikanske« socialdemokrate in razne manjše skupine, ki bi spravile skupaj tistih 20 glasov, potrebnih, da se reši monarhija in spravi pod streho reakcionarna ustava.

»Slovenski Narod«, ki govori iz izkušnje polpreteklih časov, trdi, da se na socialne demokrate lahko računa z vso gotovostjo. Ker imajo demokratje prisrčne zveze z našimi socialpatrijoti, vedo dobro, kako malo je dati na njihovo vpitje o jugoslovanski republiki. To je bilo dobro za volitve, da se potegne štajerski in belokranjski kmet. Odslej pa bo dobra in še boljša tudi monarhija. »Naprej« ne črhne niti besedice več o republiki. Tako bomo imeli morda v kratkem slaček prizor, ko bodo vroči borilci za socialistično republiko reševali monarhijo v imenu konsolidacije jugoslovanskega kraljestva.

Komunistična stranka, ki ima jasna načela in precizno odrejene metode in taktiko, bo prekoslej z vsemi sredstvi vodila boj za sovjetsko republiko, osvoboditev delavnega ljudstva izpod kapitalističnega jarma, vpostavitve diktature proletarijata in potom nje novega komunističnega družabnega reda. Na tem potu jo bodo ovirale vse meščanske in malomeščanske stranke s celim kapitalističnim državnim aparatom, podpirale in vzdrževale v težkem boju pa jo bodo zatirane delavske in kmečke množice. Mednarodni proletarijat stopa z orjaškimi korsi k izvršitvi svoje zgodovinske naloge: osvoboditvi trpečega človeškega roda. Njegov boj se vrši obenem v vseh deželah sveta, njegova neizbežna zmaga bo mednarodna, bo zmaga proletarske pravice za delavni razred vseh narodov in vseh jezikov. Tudi v Jugoslaviji in na Balkanu zori zgodovinski čas udejstvitve. Razredno zavedni proletarijat stopa s polno vero v konečno zmago v boj s parolo:

Naj živi sovjetska republika Jugoslavija!

Protidelavska vloga centrumašev na Hrvaškem.

Naša stranka se je v Zagrebu borila proti 9 nasprotnih strank, od katerih ji ni niti ena bolj želela poraza kot golouhi centrumaši — najnovejši dezertjerji iz vrst proletarijata. Kot naši socialpatrijotje so se tudi centrumaši posluževali iz hudobije in sovraštva proti naši stranki najnesramnejših laži in najpodlejših pamfletov in anonimnih, nepodpisanih letakov. Proti kandidatu sodrugu Miljušu so pisali in govorili, da je srbski radikal in komitaš, ki je po Macedoniji ubijal ženske in otroke! V Zagrebu so postavili kandidatno listo, čeprav so dobro vedeli, da ne dobe nobenega poslanca. Njihov namen je bil pomagati meščanskim strankam in oslbiti proletarske vrste. Volitve so pokazale, da centrumaši kakor socialpatrijotje nimajo nobene mase za seboj in da igrajo le ostudno vlogo

špijonov, izdajalcev in kapitalističnih psov v delavskih vrstah. V Zagrebu je dobil komunist sodrug Sima Miljuš 3845 glasov, socialpatrijot Bukšeg 304 in golouhi centrumaši Radošević 360 glasov. Komunistom je do drugega mandata, ki ga je dobil radičev, manjkalo samo 300 glasov. Torej so centrumaši s svojim nastopom pomagali buržoaziji do mandata. Taka je vloga izdajalcev proletarskega razreda.

Friedrich Engels.

(K stoletnici njegovega rojstva).

28. novembra je preteklo sto let, odkar se je rodil Friedrich Engels, zvesti sodelavec Marxa, ki je z njim gradil orodje znanstvenega socializma.

Mnogo se je spremenilo, odkar je Engels nastopil z Marxom pot, ki se je razlikovala od poti drugih šolnikov in profesorjev v tem, da ni bila samo znanstvena, ampak tudi politična, da ni bila samo misel, temveč tudi dejanje.

Ideje komunističnega manifesta, l. 1847. drzna zahteva, ki je udarjala v obraz meščanskemu svetu, so se sedaj polastile milijonov delavcev, ki so pripravljeni udejstviti nauk Marxa in Engelsa z bojem na življenje in smrt. Sedaj ni več tistega boja, ki je bil za časa Engelsove smrti, da se pridobijo majhni uspehi v meščanski državi, sedaj je boj, da se uresniči komunizem.

Zopet straši na okolu strah komunizma močnejše kakor kedaj. Bolj kakor kedaj se trese meščanstvo pred tem strahom, pred svetovno revolucijo. Strah pa postaja meso in kri. Diktatura proletarijata, ki sta jo v pariški komuni pozdravila Marx in Engels in ki je bila tedaj le plamenček, se je utelesila in živi v sovjetski Rusiji in zmagoslavno kljubuje kapitalizmu in njegovim nakanam.

Najlepša obletnica za Engelsa pa je neprestano naraščanje komunističnega gibanja, naraščanje revolucionarnih vod po vseh deželah.

To je dokaz, da njegovo delovanje in nauk nista bila suhi sistem, o katerem zgodovina več ali manj molči, temveč je bilo odkritje tistih sil, ki ustvarjajo zgodovino, preobrazujoča sila sama.

Kako pomemben je Engels, govori to, da se sedaj zastopniki malomeščanstva v taboru proletarijata, proti katerim se je Engels boril najsrdečje celo življenje, ne morejo drugače bojevati proti proletarski revoluciji, kakor le s tem, da se sklicujejo na Engelsa in Marxa. Engels bi se jako začudil, če bi videl, kako ga sedaj epigoni tistih ljudi, ki jih je zasmehoval in preziral, slavijo in se izdajajo za njegove mlajše.

Da se pobijajo ti Marxovi in Engelsovi kaplani, ki so se iz del teh dveh mojstrov kakor iz katekizma naučili na pamet nekaj stavkov, zadostuje, da se jim pomoli pod nos metoda

Marksa in Engelsa, da jo upotrebijo v realnosti, ki naš obdaja. Zlom kapitalizma, zaton meščanskih malikov demokracije, vse to ustvarja nujnost proletarske revolucije.

Vzeti je treba samo takomenovani »politični testament« Engelsov, njegov predgovor k »Razrednim bojem v Franciji«. Ali ni tukaj jasno rečeno, pravijo Marxovi kaplani, da se mora proletarijat posluževati le miroljubnih sredstev in da je oboroženi boj brezuspešen? Kar je Engels takrat kritiziral, je bil poskus, da se izvede proletarska revolucija po vzorcu meščanskih revolucij, metode, ki so se l. 1848. izjavile. Kritika je morala biti v takratni najbujnejši razcvetosti kapitalizma enostranska. Objektivni pogoji za zavedno akcijo širokih proletarskih množic še niso bili dani. Vsakdanji boj se je omejil na miroljubno reformo delovanja s tem ciljem, da se sploh pride v stik z množicami, da se jih pridobi za socializem. To razumevanje je moralo nujno voditi do parlamentarizma, katerega nevarnosti ni nihče bolj jasno videl kakor Engels sam.

Toda položaj se je od leta 1895. spremenil. Imperijalistični razvoj, ruska revolucija, vse to je naznanjalo novo

revolucionarno dobo. To je zasluga Roze Luxemburg, da smo spoznali tipičnost ruske revolucije in utrdili v masnih akcijah in bojih ruskega proletarijata obliko gibanja proletarskih množic v revoluciji in tako dopolnili Engelsovo kritiko pučizma s kritiko samoparlamentarizma.

Časi, ki so nato sledili, so dali Rozi Luksenburg prav. Izkazalo se je, da je oborožena vstaja, ki jo je Engels 1848. kritiziral kot dejanje manjšine proti leni masi, oživela kot zavedno delo proletarskih množic. Tako je torej delo Roze Luksenburg in komunistov izpolnitev Friedrich Engelsovega testa-menta.

Komunisti oznanjajo kakor vselej tako tudi danes besede komunističnega manifesta svetu, ki so jih Marxovi kaplani navidezno pozabili:

»Komunisti zaničujejo skrivanje svojih nazorov in namenov. Odkrito izjavljajo, da morejo doseči svoje cilje le z nasilnim preustrojem vsega dosedanjega družabnega reda. Naj trepetajo vladajoči razredi pred komunistično revolucijo, proletarci v njej ne morejo izgubiti ničesar drugega kakor svoje verige. Pridobijo pa lahko celi svet.

Proletarci vseh dežel, združite se!

Jak. Žorga:

Temelj komunizma.

Celo buržoazno blagostanje je le blagostanje privilegiranega razreda, ki obstoji na revščini delavnega ljudstva, ki je prisiljeno k delu pod ceno za delodajalce vsled lakote in trpljenja. Ta sužnost dela se imenuje v buržoaznim časopisu svoboda dela. Svoboda uživa le en del ljudi, oboroženih od nog do glave, katerim je neoboroženo in golo ljudstvo izroči na milost in nemilost. To je svoboda, od katere se more delavno ljudstvo pustiti zmleti in uničiti. To je buržoazna svoboda! Ta svoboda je buržoaziji zelo draga, ker je za njo blagostanje, za proletarijat duševni, delavski in kmečki pa le trpljenje in revščina.

Duševni kakor manualni proletarijat je prišel do spoznanja, da mora to moderno suženjstvo razbiti in postaviti človeško družbo svobode in enakosti. Proletarijat ljubi svobodo ne manj, obratno bolj kakor buržoazija, on ve dobro iz svojih bolnih izkustev, da brez svobode človeka ni mogoče blagostanje in človeški čut.

Proletarijat razume svobodo enakosti, nikakor pa ne svobodo v neenakosti, kjer je privilegiran en razred, to se pravi uživanje nekaterih na trpljenju vseh drugih.

Proletarijat se hoče politično in gospodarsko osvoboditi. Politična svoboda brez gospodarske enakosti je samo pesek v oči, je goljufija, laž in proletarijat noče nobene laži več. On stremi za preizobrazbo sedanjega družabnega reda, odstranitvijo razredov, postavitvijo družbe, v kateri pridejo vsi ljudje v enakih razmerah na svet, se izpolnujejo nadalje, izobrazujejo, delajo ter sadove življenja in svojega dela uživajo. To so zahteve pravice, to je končni cilj komunizma ter proletarijata, organiziranega v komunistični internacionali.

Kako stopamo iz propada neznanosti, trpljenja in suženstva, v katerem je kmečki in industrijski proletarijat propal, da postavi paradiž na tem svetu, da se uresniči pravica in človečnost? Proletarijat ima samo eno možnost: združitev. Z združitvijo se medsebojno izobrazijo in podpira in zavedajoč se svoje moči, potem revolucionarne akcije mednarodnega svetovnega proletarijata, se otrese suženjstva.

Združitev to je parola proletarijata vasi in mest. Osvoboditev je v sedanjih dobi mogoča, ker v Evropi je že pretežna večina kmečkega in industrijskega proletarijata združena v komunistični internacionali. To je znamenje bližnje končne osvoboditve, zavzetja politične oblasti in postavitve Evropske Federativne sovjetske oblasti delavnega ljudstva ter gospodarske in politične osamosvojitve.

Težke skušnje so dokazale, da samostojni nastop v posameznih deželah ni zadosten za boj proti internacionalnemu izkoriščanju kapitala in reakciji. Na drugi strani ekonomska znanost dokazuje, da osvoboditev dela ni nobeno nacionalno vprašanje, temveč čisto internacionalno. Gospodarski pogoji vseh narodov, medsebojne gospodarske zveze, premenjava sirovin industrijskih in poljedelskih pridelkov se morajo upoštevati. Nobena dežela, naj si bo še tako bogata, močna in razširjena, ne more upati na trajen uspeh podvzeti socialne revolucije, če se premenjava ne izvrši v doglednem času v večjih industrijskih deželah Evrope.

Iz tega razloga je vprašanje osvoboditve dela iz pod kapitalističnega jarma internacionalno vprašanje. Iz-

vršitev je le mogoča v internacionalnem pokretu, to je v skupni evropski socialni revoluciji.

Uvidevno delavstvo vseh nacij Evrope je sprevidelo, da je osvoboditev dela in proletarijata Evrope, izkoriščanega od buržoazije in potlačenega potem buržoazne države, mogoča samo s skupnim naporom. Le tako se bo mogla prej ali slej ta velika internacionalna akcija evropskega proletarijata pod vodstvom komunistične internacionalne brezobzirno na narodnost izvršiti.

Komunistična internacionala je močna in že obsega več milijonov proletarcev različnih narodnosti. To je internacionalna akcija, katere namen je postavitev nove človeške družbe — komunizem. To ni nobena tajna ideja ne zarota, njo vodijo naravni in železni zakoni zgodovine, kateri zahtevajo pravičnost, nič drugega kot strogo pravičnost in primoranje do dela za vsakega.

Vsak mora delati po svojih močeh, vsah naj dobi po svojih potrebah. Komunistična internacionala gre za tem, da krivičnost, izkoriščanje, privilegije, lopovstvo in nasilje obstoječe buržoazno-kapitalistične družbe nadomesti nova človeška družba, ki stoji na temelju pravičnosti za vse in svobode človečanstva, z eno besedo gospodarsko politično svobodo, v kateri se vsak človek naravno razvija, uči, misli ter dela in se usposobi človeško živeti. To hoče komunizem. (Konec prihodnjič.)

Sodrugim kovinarjem!

Na zahtevo več članov strokovne organiziranih kovinarjev o pravem vzroku moje izključitve, odnosno kake kake sem napram tej izključitvi zavzel, sporočam tem potom sledeče: Dne 4. okt. t. j. sem poslal na osrednje društvo kovinarjev in sorodnih strok v Ljubljani dopis sledeče vsebine:

1. Sklepa o moji izključitvi ne priznam.

2. Zahtevam natančen prepis tiste seje, oziroma točke dnevnega reda, v kateri se je glede moje osebe obravnavalo, in sicer od ljubljanske podružnice kakor tudi od centralnega odbora.

3. Zahtevam imena vseh onih, kateri so dali podatke, bodisi pri podružnici, kakor tudi pri centralnem odboru, na podlagi katerih ste smatrali za potrebo oziroma vzrok moje kot izključitve.

4. Zahtevam, da se mi to čimpreje pismeno predloži, da mi bo omogočeno zavzeti nadaljne korake, v kolikor bo to potrebno.

Nato sem prejel dne 6. oktobra od osrednjega društva kovinarskih in sorodnih strok sledeči dopis:

»Potrjujemo prejem Vašega dopisa z dne 4. okt. 1920. Predložili bomo zadevo osrednjemu odboru, ki bo v zadevi sklepal. Sklep Vam naznanimo nemudoma, ko nam bo znan.« (Podpis: Svetek s. r.)

Ker pa do danes še nisem prejel nikakega obvestila o tej zadevi, hočem tem potom sam razjasniti goraj omenjene točke. To pa vsled tega, ker so se vsi tisti, katerih se to tiče, potuhnil.

V začetku meseca aprila t. l. sta gg. Mihevc in Hlebs kot društvena zastavljena predložila po nalogu strokovne komisije za Slovenijo nekako službeno pragmatiko za nastavljenec strokovnih organizacij. Na prvi seji ožjega centralnega odbora se mi je poverilo to službeno pragmatiko, da jo preštudiram, na kar sem pri prvi seji personalnega odseka podal o tej pragmatiki svoje mnenje. Da si bo pa vsak član na jasnem, hočem tu vsled pomanjkanja prostora navesti

Izid volitev na Kranjskem.

Politični okraj Kamnik.

Volilšča:	Volilcev	JDS	SKS	SLS	NSS	KSJ	JSDS
Dob	406	18	109	136	6	125	12
Domžale		71	133	278	39	44	7
Moravče	626	22	145	366	13	48	30
Kamnik	523	150	51	190	24	122	16
Mekinje	315	4	13	143	14	122	19
Motnik	75	4	15	42	2	12	0
Radomlje	522	34	90	279	13	79	27
Mengeš	524	54	90	250	31	83	16
Lukovica	400	10	195	140	4	15	36
Špitalič	135	10	37	71	6	8	3
Trojane		5	18	118	4	83	3
Loke	243	5	99	132	2	4	1
Komenda	433	1	71	291	15	48	6
Zalog	295	10	57	180	5	40	3
Vodice	373	11	61	202	9	49	41

Politični okraj Črnomelj.

Volilšča:	Volilcev	JDS	SKS	SLS	NSS	KSJ	JSDS
Dragatuš	248	5	2	37	0	5	198
Gradac	411	15	50	68	5	10	263
Semič	435	37	73	175	8	22	120
Bržjakovo	235	3	83	110	2	1	36
Črnomelj	379	53	77	82	9	77	81
Dobliče	127	5	28	35	5	48	6
Metlika	265	46	109	31	16	3	60
Vinica	399	12	15	25	9	176	102
Radovica	136	5	40	58	0	5	28
Adlešiče	274	9	129	52	8	11	65
Sinjvrh	114	1	103	6	1	1	3

Politični okraj Krško.

Volilšča:	Volilcev	JDS	SKS	SLS	NSS	KSJ	JSDS
Mokronog	398	21	152	151	8	58	8
Boštanj	266	2	122	25	4	62	71
Čatež	220	4	36	63	4	1	112
Sv. Križ	405	7	65	240	7	62	22
Šmarjeta	389	9	249	115	3	8	5
Kostanjevica	453	28	54	180	13	41	137
Št. Janž	438	8	167	119	7	123	14
Svibno	323	7	17	172	11	94	22
Cerklje	438	8	48	216	17	20	129
Cerklje-Podlog	368	6	28	183	34	12	99
Studenec	262	4	217	23	4	7	7
Krško I.	353	37	126	103	11	13	63
Trebelno	324	3	156	157	0	8	0
Vel. Dolina	339	8	57	71	4	3	196
Bučka	201	27	120	42	1	8	3
Škocjan	394	3	337	39	2	10	2
Raka	507	12	289	168	5	30	3
Bela cerkev	177	5	80	39	9	42	2
Tržišče	218	7	71	59	5	72	4
Št. Jernej I.	394	7	100	176	10	95	6
Krško II.	265	33	111	68	13	4	36
Radeče	451	19	52	96	14	177	93
Št. Jernej II.	407	6	145	180	6	63	7

samo nekoliko glavnih podatkov te pragmatike.

V eni izmed pragmatičnih točk se je zahtevalo, da definitivni nastavljenec za slučaj bolezni dobiva skozi eno leto polno mesečno plačo. Nadalje, ako v enem letu nastavljenec še ni za službo sposoben, se ta doba podaljša še za tri, odnosno šest mesecev. V nadaljni točki se je zahtevalo, da v slučaju smrti dobi žena, odnosno v skupnem gospodinjstvu živeča oseba, šestmesečno odpravnino itd. O tej pragmatiki je bilo sklicanih okoli šest sej ožjega centr. odbora. Na zadnji seji tega odbora, ko se je zopet obravnavalo o tej pragmatiki, je g. Kocjan kot načelnik osrednjega društva kovinarjev, predstavil g. Kocmurja, tajnika okr. boln. blagajne s pripombo, da ga je povabil vsled tega, da nam bo razjasnil avstrijski zakon o privatnih namoščenih. Ob enem nam je povedal, da se gre tu samo za formalnosti, to se pravi, ako mi sprejmemo to službeno pragmatiko v celoti za svojo, jo bo strokovna komisija vpeljala za vse ostale strokovne organizacije. (Opomba: gg. Kocjan, Mihevc in Hlebš so ob enem vsi člani strokovne komisije.)

Po dolgem razlaganju od strani g. Kocmurja o avstrijskih zakonih sem jaz podal s številkami dokazano sledečo primerico:

Nastavljenec ima 2000 K mesečne plače, to je letno 24.000 K. V slučaju bolezni enega nastavljenca moramo vzeti namestnika, kateri bo tudi zahteval 24.000 K letne plače. Tako imamo za ti dve osebi letnih 48.000 K izdatkov. Ni pa izključeno, da nam zbolijo še drugi nastavljenec in stroški za vse te štiri osebe bi znesle letno 96.000 K, ali z drugimi besedami povedano, vse prispevke, kar jih člani v enem letu vplačajo. V slučaju smrti enega ali drugega nastavljenca moramo poleg tega še takoj izplačati 12.000 kron odpravnine v skupnem gospodinjstvu živeči osebi, za kar se jamči z vsem društvenim premoženjem. In tako bodo člani vse svoje s krvavimi žulji prislužene kronce plačevali članarino samo za nastavljenca, pri tem ko mora biti za slučaj bolezni vsak član zadovoljen samo s šestimi kronami dnevno, katere dobiva kot bolniško podporo. Člani strokovne organizacije so se že ponovno obrnili s prošnjo na osrednje društvo za bolniško podporo, kar se jim je pa odklonilo z motivacijo, da smo mi bojvena organizacija in ne bolniška blagajna. Ako to velja za člane, mora to veljati tudi za nastavljenca strokovnih organizacij, kateri so itak tudi člani bolniške blagajne, za katere plačuje vse prispevke strokovna organizacija. Ker sem smatral, da o tej zadevi centralni odbor ni kompetenten sklepati, ker tu se gre za interese vseh strokovno organiziranih članov, ki plačujejo svoje prispevke v organizacijo zato, da si zbirajo v prvi vrsti svoj bojveni fond, za brezposelno in potovalno podporo, se je vsled tega ta seja prekinila. Dne 23. maja je načelstvo sklicalo sejo širšega centralnega odbora, na kateri se je obravnavala ista točka dnevnega reda, nakar sem zavzel zgornj navedeno stališče, vsled česar ta službena pragmatika ni bila sprejeta. Na to sta pričela Mihevc in Hlebš zahrbtno rovariti med svojimi ožjimi pristaši proti moji osebi in končno so si izmislili, da hočem ustanoviti svojo organizacijo, in tako so se dne 22. sept. zbrali sami gg. tajniki, kateri so pritegnili še dva člana, s katerih pomočjo so me izključili.

Prepričan sem, da se me bo sedaj osebo napadalo od strani tu prizadetih, ki se pa s svojim imenom ne bodo upali podpisati, vsled tega sporočam vsem članom sledeče:

1. Vse podružnice kovinarjev naj takoj napravijo natančen seznam, koliko strokovnih shodov, odnosno mezd-nih gibanj so imele tekom enega leta.

2. Vse to naj se z ozirom na izplačane dijete primerja z glavno blagajniško knjigo pri osrednjem društvu.

3. Zahtevajte takoj natančnega pojasnila, koliko posojilo so tajniki osrednjega društva kovinarjev podpisali za politično, moralno in gmotno falirani »Napreje«.

4. Pri prvi pokrajinski konferenci za Slovenijo zahtevajte natančen obračun in si postavite tak ožji centralni odbor, kateri bo delal za interese vseh članov in pomedite z vsemi tistimi, ki hočejo izkoristiti strokovno organizacijo za svoje osebne koristi.

S temi podatki sem vam ob enem tudi pojasnil stališče soc. dem. strokovnih tajnikov, zakaj so oni federalisti.

V. Koleča.

Karl Radek:

Obrekovalcem sovjetske Rusije.

(Iz tržaškega »Dela«.)

Potrebno je, da pričujočemu članku napišemo par uvodnih besed. Ker med obrekovalci Sovjetske Rusije, katerim posveča sodr. Radek sledeči članek, ni samo social-patrijot Dittmann s svojimi tovariši desnega krila Neodvisne socialistične stranke Nemčije. Enakih obrekovalcev Rusije je celi legion. Med prvimi je ves kapitalistični svet, buržuazija vseh narodnosti. Meščanstvo je brezmočno proti mladi Rusiji delavskih in kmečkih svetov. Ono nima nobene silne ideje, da bi jo postavilo proti ideji komunizma. Zato meščanstvo obrekuje Sovjetsko Rusijo, laže o nji in jo psuje. In k temu meščanstvu se pridružujejo takimenovani socialni patrijoti in socialni oportunisti vseh dežel. To so ljudje tipa Dittmann. Tudi v Italiji jih imamo. (V Jugoslaviji jih kar mrgoli. Razen izrazitih buržujev je tu šteti vse socialpatrijote in narodne socialiste ter »Večerni list« s »centrumašem« Golouhom. Op. ur. »R. P.«) Razlika med nemškimi in italijanskimi socialpatrijoti je ta, da so nemški odkriti sovražniki komunistične Rusije, italijanski pa zakriti. Ti ljudje govorijo o ruskem gladu itd. Oni vidijo pezd in očesih ruskih sodrugov, ne vidijo pa bruna v svojih lastnih očeh. — Naši čitatelji se prepričajo o dejanskem stanju v Sovjetski Rusiji, ako le zasledujejo potek njene borbe proti vesoljni kontrarevoluciji. Zlasti jih opozarjamo na rubriko iz »Sovjetske Rusije«, v kateri prinašamo kratka poročila o prvih sadovih in uspehih ruskega revolucionarnega proletarijata na polju kulture in gospodarstva ter v politični in vojaški upravi.

Ako govori Dittmann o malomarnosti ruskega delavskega razreda, ki je doprinesel v boju za socializem več žrtev, kakor vsaka druga skupina svetovnega proletarijata in kateri je izsilil s svojimi dejanji poglavarju evropske protirevolucije, Lloydu Georgu priznanje: »Z oboroženo silo jih ne bomo premagali,« zadostuje pribiti to Dittmannovo trditev, da se pokaže nemškemu proletarijatu vse duševno uboštvo tega gospoda.

Ako trdi Dittmann o ruski komunistični stranki, »da je izdala idejo o demokratični samoupravi in samoodločbi ter prišla počasi do ustvaritve sistema državne prisiljenosti na vseh poljih vsakdanjega življenja«, ako pravi, da je ta stranka »postavila mesto diktature proletarijata, diktaturo nad proletarijatom in postavila proletarijat celo poleg zakrknjenih kmečkih mas za orodje svoje politike«, je to navadna izmišljotina, kakor to vsak misleči delavec lahko zprevidi. S pomočjo kakih sredstev vladajo boljševiki? Kmetje na podlagi Dittmannovega dokaza niso komunisti; buržuazija je nedvomno protikomunistična; častniki in uradniki niso komunisti. Torej kaj je omogočalo tej mali skupini boljševiških voditeljev voditi triletno vojno, ustanoviti ljudsko armado,

voditi jo v boj in držati se vkljub strahanskim težkočam? Na koga se opirajo ruski boljševiki? Kdo so vsi tisti komisarji, ki preskrbujejo vse produkte za deželo, ki vzdržujejo železniški promet? Kdo so ti? Stojimo pred resničnim čudežem, katerega pa je lahko razlagati. Dittmann mora vse to zamolčati, da izpodbije resnico, da se držijo boljševiki le s pomočjo ruskega delavstva in lahko tudi vstrajajo. 240.000 delavcev komunistov tvori dušo ruske ljudske armade. Desettisoč izobraženih delavcev tvori vodilno armado sovjetskega sistema. Dittmann — ta mali strankarski birokrat, ki je čepel skozi dvajset let v dobro zakurjeni strankini pisarni v spalnem plašču in copatah za slavo vse osvobodjujočega socializma in je lepil znamke — iz kakega vzroka prišteva on te delavce med uradništvo in jih briše iz vrst bojujočega se proletarijata.

Delavstvo se ne sme vmešavati v vodstvo industrije, katera naj se vodi od »zgoraj« — Pravi demokratični socialist Wilhelm Dittmann. In kdo je ta »zgoraj«? »Zgoraj« so ljudska zastopstva, ki so sestavljena iz zastopnikov obratov, iz strokovnjakov in zastopnikov proletarske moči, Pametni »marxisti«, h katerim se prišteva Dittmann, so proglasili prej za sindikalizem pojav, da so vzeli delavci v prvi periodi revolucije posamezne tovarne v svoje roke in so jih hoteli upravljati po svojih nazorih. Sedaj pa, ko se je delavstvo po nadaljem razvoju revolucije prepričalo, da morajo voditi industrijo delavski zastopniki, kakor strokovne organizacije, obratni sveti na podlagi industrijskih panog, pravi Dittmann, da je »uprava od zgoraj«, katero trpijo delavci le zato, ker so že zdavnaj vajeni ubogati svoje višje.

Ko se je Dittmannu toliko nalagal o ruskem naprednem proletarijatu, mu je preostalo le še, da se laže o vseh ruskih delavskih svetih in ruski komunistični stranki. On izjavlja, da delavski sveti ne obstajajo. To je seveda navadna laž, kakor se prepriča lahko vsak pošten meščanski časnikar v poljubnem ruskem mestu. Res je, da ni življenje sovjotov v marsikaterem oddaljenem kraju posebno živahno. To pa se da razlagati s tem, da se je odposlalo naj-energičnejše in komunistični stvari najbolj udane delavce, po deset in stotisoč vsaki mesec iz enega kraja Rusije v drugi, na delo v armadi, h prometu in v boj proti lakoti. Vse to jemlje pokrajinski sovjeto najboljše moči, katerim preostaja premalo časa za različne razgovore in resolucije. Sovjetska Rusija sedi vedno na sedlu in je na železnici; lačna nadaljuje svoj pohod in odloča vse s pomočjo svojih pušk. Dittmann trdi, da se nahaja v ruski Komunistični stranki, ki šteje 600.000 članov, le enajst odstotkov delavcev. Pri tej trditvi se sklicuje na uradno strankino statistiko. Naj pove Dittmann, kje je izšla taka statistika? Sestav Komunistične stranke Rusije je sledeči: 64 odst. vseh članov je tovarniških delavcev, 12 odst. kmetov in 24 odst. — sovjetskih uslužbencev, ki izhajajo po večini iz delavskih vrst. Ruska Komunistična stranka drži lahko vladno krmilo v svojih rokah kljub vsem težkočam gospodarskega položaja le zato, ker najde v vsakem nevarnem trenutku podporo v masah. Ko so bili Wilhelm Dittmann in njegovi prijatelji v vladi, niso dajali nobenih računov o svojem delovanju na javnih zborovanjih. Ruski komisarji delajo to teden za tednom, na stoterih zborovanjih, kjer jim stavijo desetstisoči delavcev vprašanja, ki dobijo javne odgovore na vsa malenkostna vprašanja.

Konec prihodnjič.

Dopisi.

Št. Jurij pod Kumom. Mi tukajšnji komunisti najodločnejše protestiramo proti nečuvnim volilnim sleparijam, katere so se vršile nad tukajšnjim ljudstvom. Silno velikemu številu, ki smo tukaj doma in tudi posestniki v tej občini, niso hoteli dati volilne pravice. V imenu vseh komunistov iz naše občine izjavljamo, da teh volitev ne priznamo. Ali je to prav, da imajo volilno pravico sami klerikanci in liberalci, ki so celo vojno doma prespali in zraven pa še bili žitni komisarji? Nas pa še blizu ne pustijo! To so tisti gospodje, ki danes sedijo pri imeniku za volitve: g. župan Hinko Medved, predsednik notar iz Radeč, pa g. župnik Janez Vodopivec. To so tisti gospodje, ki mislijo, da imajo sami pravico do volitev, mi sodrugi komunisti pa naj bi molčali k temu, da bi z nami še nadalje pometali ceste in ulice. Mi teh nepoštenih volitev ne priznamo in poskrbeti se mora za to, da se krivci kaznujejo, ker kradejo ljudstvu volilno pravico.

Javno vprašanje invalidov. Zbrani invalidi invalidnega doma Dolenske Toplice prosimo pojasnila od naše pokrajinske vlade, če smo mi tudi jugoslovanski državljani ali pa smo samo tisti, ki smo žrtvovali naše ude za našo mlado državo? Naš invalidni oddelek na soc. skrbstvu nas preganja iz enega kraja v drugi, tako da nam niso dali pravice voliti, ker nismo prijavljeni v nobeni občini. Bila bi sveta dolžnost soc. skrbstva, da nas bi prijavila bodisi tu ali tam v volilni imenik. In glej, ravno nasprotno. Oropala nas je volilnih pravic. To je soc. delo našega invalidnega oddelka. Pa oglejmo se tudi nekoliko na invalidne dome. Naša javnost je mišljenja, da živimo bolje nego največji kapitalisti v Švici. Čudil bi se pač tisti, kateri bi nekoliko pogledal v naše gmotno stanje. Zidalo se je za nas zlate gradove, ali bivamo pač le v starih temnih trdnjavah. Obljubila se nam je obleka in perilo, in koliko se jih je do danes obleklo? Tukaj imajo invalidi perilo raztrgano, umazano in po več tednov na sebi, morebiti je to iz »higi-...ičnih« vzrokov? In tukaj vlada še večinoma stara raztrgana avstrijska mandura. Ali resnično ni mogoče oskrbeti invalidov, ki so žrtvovali ude in zdravje »domovini na oltar«? Kje so tisti ogromni »krediti«, kateri so bili v naših slov. časopisih na dnevnem redu? Tudi govori se, da je soc. skrbstvo že priskrbelo polovico invalidov z službami in trafikami. Ali znano nam je, kako se jih je preskrbelo. Vrglo se jih je na cesto. Ali mi imamo tudi posredovalnico za delo, ako si vsak sam poišče službo. Toraj od nikoder nobene pomoči, samo sladke obljube, od katerih hramo mi po invalidnicah. Gospoda pač misli, da smo navajeni trpljenja. Ali moti se, kdor misli, da našega potrpljenja ne bo nikoli konec. Tudi mi hočemo ter zahtevamo, da pridemo do svoje bodočnosti! Odgovorite na naša vprašanja! In dokažite svoje delo, ker od samih obljub le umiramo.

Invalidi.

»Naprejeva« pisava. Vsak dan napadajo ali smešijo socialni demokratje naše voditelje po svojem časopisju. Toda noben pameten človek, ki pozna »Napreje« za lažnjivi izmišljavi časopis soc. patrijotov, ne da ničesar na vse te ostudne napade. Zlasti oduren je »Napreje« postal, odkar piše humoristične članke o komunistih, ki pa so vsi skupaj lažnjivi in ki naj jih po želji patrijotov delavec, lačen, zdelan, strgan bere. Delavcu je treba pojasnila o političnih, gospodarskih in kulturnih rečeh, ne pa takih neslanih in dvomljivih »sajljivosti«. Noben delavski časopis ne piše

kaj tako nesramnega! Zato se razvidi, da je ta list »Naprej« le za lahkotivce, ne pa za resnega delavca! Socijal-patrijotje odgovorite! Podpisujte članke, da se zmenimo.

Zaveden delavec.

»Demokratske« volitve. Volitve so izpadle tako, kakor morejo sploh najugodnejše izpasti pod nasilnim meščanskim režimom. S tako demokracijo, kakršna se je pri nas prakticirala za časa volitev, si upa Komunistična Stranka Jugoslavije vladati tudi že danes brez vsakršne »diktature« proletarijata. Če bi bila Komunistična Stranka danes na oblasti, bi lahko vodila volitve po buržujskem primeru na sledeči način:

1. V volilni imenik bi bili vpisani vsi delavci, vsi bajtarji, hlapci, mali kmetje, mali obrtniki in mali uradniki, vsi invalidi in reveži, ter vsi notorični pristaši Komunistične Stranke.

2. Buržoazije se dober del sploh ne bi vpisal v volilne imenike, kakor so sedanjí župani napravili s proletarijatom. Drugi bi se vpisali pod nekoliko popačenim imenom. N. pr. dr. Tavčarja bi vpisali kot dr. Teučarja, dr. Žerjava pa kot dr. Zerjava, tako ne bi mogel ne eden ne drugi voliti. Gospoda Péška bi vpisali pod imenom Pesék, tako da bi padel naglas na drugi zlog kot poluglasnik. Pések bi postal pšék in bi zgubil volilno pravico in ne bi mogel voliti Deržiča. Tako je napravil klerikalni župan na Dobrovi, ki je vpisal tri komuniste, ki se pišejo Divjak kot Dovjak in niso mogli voliti, čeprav je bila hišna številka pravilno navedena.

3. Vse buržujske liste bi sistematično konfiscirali in jim ne bi pustili pisati nobenih ostrih kritik. Njihove agitatorje bi preganjali in zapirali, volilne letake zaplenili in sežigali.

4. Najeli bi med buržuiji za denar ljudi, ki bi agitirali pod meščansko krinko za meščanske cilje. Ko pa bi se sestal parlament, bi ti ljudje potegnili z nami, ker bi bili plačani za svoj posej. Pač ravnotako kot je sedaj slučaj s socijaldemokrati, pohlevnimi, navdušenimi hlapci buržuazije.

5. Če bilo 6 škatelj, bi izjavili v začetku, da je buržujska škatlja 6, tako da bi cel ti čas agitirali za 6 škatljo. Vse svoje pristaše pa bi pravočasno opozorili, da je to le volilna sleparija. Dan pred volitvami še-le bi povedali, da je 5. škatlja za naše hlapce, najete za denar, kakor je bil to slučaj z našimi socijalpatrijoti itd. itd.

Jasno je, da bi s takimi metodami komunisti zmagali po »demokratskih« načelih s 2/3-sko večino pri volitvah.

Take vrste demokracija je vladala pri teh volitvah, demokracija, ki je g. Kristanu tako zelo pri srcu. Navzlic vsem svojim kolosalnim sleparijam buržoazije ni zadovoljna z izidom volitev. Kako tudi ne?

Spomnimo se samo, kako so belgrajski listi prisojali komunistom le 11 mandator, kako je vneti narodni socijalist Pesék pisal v »Jugoslaviji«, da bo v Sloveniji prodrli kvečjemu 1 komunist, kako »Naprej«, »Ljudski glas« in »Enakost« niso mogli razen par najetih barab, fahranih študentov in novih profesorjev v celi Jugoslaviji nikjer odkriti nobenega komuniste. Socijalpatrijotje v Šelenburgovi ulici so imeli pripravljen že voz, na katerem bi prevažali po Ljubljani velikansko sliko ameriškega strica Etbina Kristana, ozaljšanega s cvetjem in zelenjem in z lampijoni. Zraven bi vozili okrog »partecetel« z debelim črnim križem z napisom: Tukaj počiva pokojni komunizem, Seveda, ko se je zvesel id volitev v Ljubljani, so cetero ljo vmaknili in Prepeluh je žalostno vzdihnil. (Dalje prih.)

Mednarodni pregled.

Konečni podatki upravnih volitev v Italiji.

Rim, 26. Podatki upravnih volitev z dne 14. t. m. sledeči: V Piemontu odpade na 1485 občin 846 konstitucionalcev, 217 poslancev katoliške ljudske stranke in 452 socijalistov. V Liguriji na 303 občine 197 konstitucionalcev, 55 poslancev katoliške ljudske stranke, in 51 socijalistov. V Lombardiji na 1706 občin 462 konstitucionalcev, 584 poslancev katoliške ljudske stranke in 660 socijalistov. V provinciji Emilija na 329 občin 49 konstitucionalcev, 48 poslancev katoliške ljudske stranke, 223 socijalistov in 9 republikancev: v tej pokrajini so dobili socijalisti največjo večino glasov. V provinciji Veneto na 797 občin 199 konstitucionalcev, 362 poslancev katoliške ljudske stranke, 231 socijalistov in 5 republikancev. Veneto je torej trdnjava italijanskih klerikalcev; tukajšnje prebivalstvo je jako ubogo in najbolj nazadnjaško. V Toskani na 290 občin 83 konstitucionalcev, 52 poslancev katoliške ljudske stranke, 149 socijalistov in 6 republikancev. V provinciji Marche na 254 občin 117 konstitucionalcev, 58 poslancev katoliške ljudske stranke, 73 socijalistov in 6 republikancev. V Umbriji na 152 občin 90 konstitucionalcev, 5 poslancev katoliške ljudske stranke, 56 socijalistov in 1 republikanec. V Abrucih in Molisu na 459 občin 406 konstitucionalistov, 8 poslancev katoliške ljudske stranke in 45 socijalistov. V Laziu na 226 občin 118 konstitucionalcev, 39 poslancev katoliške ljudske stranke, 68 socijalistov in 1 republikanec. V Kampaniji na 624 občin 533 konstitucionalcev, 65 poslancev katoliške ljudske stranke in 48 socijalistov. V provinciji Basilicata na 124 občin 113 konstitucionalcev, 2 poslancev katoliške ljudske stranke in 9 socijalistov. V Kalabriji na 371 občin 328 konstitucionalcev, 18 poslancev katoliške ljudske stranke in 25 socijalistov. V Siciliji na 342 občin 261 konstitucionalcev, 49 poslancev katoliške ljudske stranke in 32 socijalistov. V Sardiniji na 357 občin 302 konstitucionalca, 41 poslancev katoliške ljudske stranke in 14 socijalistov.

Gibanje za tretjo internacijo. — Francoski socijalisti za komunistično internacijo.

Pariz, 22. nov. Na kongresu socijalistične zveze Seinskega odseka je dobil Lorientov in Frössardov predlog za priključitev k tretji internacionali v Moskvi 13.488 glasov, predlog Longuetov (priključitev k tretji internacionali s pridržki) pa 2111 glasov in Blumov predlog za drugo internacionalo 1061 glasov.

Društvo socijalnih znanosti.

Na Buharinovo vzpodbudo se je ustanovilo društvo znanstvenih raziskovanj, ki ima nalogo, da proučuje teoretične probleme revolucije. Družba se imenuje »revolucija in teorija«. Njeni člani so najboljši znanstveni teoretiki.

Delavna palača.

Vseruski osrednji izvrševalni odbor je ukazal vsem krajevnim sovjetom, da ustanovijo v vsakem mestu »dvorec dela«, ki naj nudi vsem delavskim organizacijam največjo priložnost za organiziranje delavskega razreda.

Spomenik tretje internacionale.

V Petrogradu se zgradi velikanski spomenik Tretje internacionale. Spomenik bo predstavljal nov tip monu-

mentalne umetnosti in bo združeval umetniško načelo s praktičnimi smetmi. Stavba bo sezidana iz stekla in železa in bo obsegala tri prostrane steklena poslopja, v katerih se bodo nahajali uradi ill. internacionale. V akademiji znanosti razstavljeni model si je že ogledalo na stotine ljudstva.

Izjava.

V »Napreju« št. 271. od 24. novembra 1920 me je napadel Judež iz Zagorja, da sem jaz zagorske fante, ki so pri vojaki, denunciral, da bodo mogoče zaprti itd. Lopov, zakaj se ne podpišeš s celim imenom? Propalica, zakaj se me bojiš, vsaj imaj vse mogoče doktorje in biriče na svoji strani, si gotovo milijoner in tudi živimo v buržoazni državi; torej ti gre vse na roke. Socijaldemokratskim fakinom sem že parkrat dokazal, da nesramno lažjejo, lahko tudi dokážem, kdo je dal Jožefa Grabca zapreti in upam, da se bo tudi še pokazalo, kdo je kriv trpljenju naših fantov. Judež, bodi prepričan, da ti plačilo ne odide. Na dan z imenom! Socijaldemokratska svojat je dobila predzadnjo brco dne 28. nov., zadnja pa pride tudi na vrsto.

Valentin Miakar II.

Združna šola

se otvori zopet v letošnjem zimskem tečaju. Vpisovanje se vrši pri ravnateljstvu državne trgovske šole v Ljubljani, Kongresni trg št. 2, dne 6. decembra od 9. do 12. ure dopoldne. Pogoji za sprejem v Zadržno šolo je dopolnjeno 16 leto in dovršena ljudska šola. K vpisovanju je treba prinesiti krstni list in zadnje šolsko izpričevalo ter 20 K vstopnine. Šolnine ni nobene. Pouk se bo vršil na drž. realni gimnaziji. Poljska cesta, in se začne v torek, 7. decembra ob 3. uri popoldne. Zadržna šola bo trajala približno do konca aprila 1921. Ravnateljstvo.

Poziv na zavedni proletarijat.

Pevski odsek »Svoboda« priredi dne 7. decembra 1920, ob 7. uri zvečer v dvorani hotela Union zabavni večer. Sodrugi! Znano vam je, da brez podpore in tako slabo finančno obstoječe društvo težko izvršuje svoj program. Pozivljamo vas, da pridete v velikem številu na zabavni večer, ker samo z vašo pomočjo cenjeni zavedni sodrugi, je mogoče pospešiti cilje tega društva, ako ga gmotno podpirate. Torej dne 7. decembra vsi v Union. Na ta večer pozdravimo tudi naše poslance, znaki sijajne zmage pri volitvah, ki odhajajo v Beograd. — Pevski pozdrav

odbor »Svobode«.

Seznam dohodkov podpore od 5. maja t. l. do 28. oktobra t. l. čas poslovanja pet članskega sabora.

Ostala svota delegacije v Beogradu od sodr. Vencajz-a 2100 K, nab. pola del. soc. stranke št. VII 125240 K in št. VI 134820 K, nab. pola št. 3 323 K, nab. pola št. 4 in št. 5 5381 K, nab. pola sodr. Baznik št. 2 in IV 3885 K, nab. pola št. 1, 2, 3 in 4 3204 K, sodr. Baznik nab. pola 110 K, nab. pola del. soc. stranke št. II, V, X in XIV 834 K, sodr. Maver Ant. nabral 998 K in 38 lir a K 650 = K 247—, ostala svota od pola št. 2 in IV sodr. Baznika 1294 K, nab. pola sodr. Baznik-Zvölber 1003 K, nab. pola Kovač Jak. 490 K, nab. pola sodr. Košir Fr. v pok. 247 K, seja central. sabora gost. Celarc 182 K, sestanek strojevodjev v gostilni Celarc 182 K, nab. pola št. 12, 13, 14 in 15 1528 K, nab. pola I Logatec 219 K in 64 lir a K 5— = K 320—, sodr. Maver Ant. na svadbi v Postojni 70 lir a K 5— = K 350—, nab. pol. Cesar J. 268 K, nab. pola sodruga Baznik-a v Zalog-u 630 K, železn. shod v mestnem domu 957 K, nab. pola št. 1 in 2 sodr. Dežman-a v Kočevju 213 K, nab. pola št. 15 in 17 sodr. Urbič-a 509 K, sodr. Kamnikar juž. žel. 571 K, sodr. Zupanc Nomenj 444 K, sodr. Sojer juž. žel. 237 K, Cestna

železn. Ljubljana nabiralne pola št. 1 in 2 1395 K, nab. pola št. XI in IX del. soc. stranke 241 K, na železn. shodu v Union-u 50995 K in 3 lire, nab. pola Hervol iz Brežic 240 K, nabiralna pola del. soc. stranke v Kranju-u 79 K, nab. pola sodr. Baznika (Zagorje) 236 K, nab. pola sodr. Fašnik-a 434 K in 21 lir, nab. pola Kovač J. sod. Kek, št. 6 455 K, Savez Zagreb 60 K, nabiralna pola sodruga Baznik-a 264 K, nabiralna pola 1/a 535 K, nab. pola 1/a 112 K, nab. pola 7/a 629 K, nab. pola 1/b 255 K, nab. pola 2/b 580 K, nab. pola 3/b 289 K, nab. pola 7/a 288 K, nab. pola 4/b 300 K, nab. pola 5/b 76 K, nab. pola 6/b 346 K, nab. pola XLV sodr. Baznik 104 K, Partijski kongres Vukovar 2922 K, nab. pola 3/b 300 K, nab. pola 7/b 56 K, nabiralna pola 8/b 431 K, nab. pola X/a 296 K, sodr. Ložar nabral 40 K, nabir. pola V/a 673 K, na shodu v mestnem domu 476 K, Sešek Jos., strojev. 10 K, Slovnik Ant. 6 K, nab. pola 9/b 173 K, nab. pola 10/b 195 K, nab. pola IX/a 180 K, nab. pola št. 8 90 K, nab. pola XLV sodr. Baznik-a 70 K, nab. pola 11/b 111 K, nab. pola 12/b 70 K, na javnem shodu v Kranju-u 275 K, od centrale 400 K, nab. pola 13/b 101 K, omenjene lire 3 in 21 zamenjal a 380 K = 9120 K, nabralo na zabavi v gost. Celarc 27090 K, nab. pola št. 1 v Trziču 130 K, nab. pola št. 2 v Čakovcu-u 500 K, nab. pola št. 3 v Trziču-u 2790 K, nabir. pola št. 4 75 K, nab. pola št. 5 453 K, nab. pola št. 6 95 K, nab. pola št. 7 3040 K, nab. pola št. 8 404 K, nab. pola št. 9 30 K, nab. pola št. 10 515 K, od veselice dne 8. aprila 2323924 K, nab. pola št. 11 139 K, nab. pola št. 12 838 K, nab. pola št. 13 120 K, nab. pola št. 14 372 K, skupina Borovnica naknadno od bloka 77 440 K, skupina Maribor I naknadno od bloka 99 110 K in nabralo za žrtve 1000 K, od centrale za voznika desk 240 K, sodr. Korošin nabral v gostilni pri Slavku 148 K, nabiralna pola št. 16, 165 K, nabiralna pola št. 17 320 K, nabiralna pola št. 18 240 K, nabir. pola št. 19 50 K, nabiralna pola št. 20 442 K, nab. pola št. 21 104 K, sod. Kocjan 20 K. Skupaj K 74.23679. Odbor.

Nabirajte za fiskovni sklad!

Izkaz podpor železničarjev za žrtve.

Prešern 30 K, Čech Alois 4 K, Križaj 6 K, Čepar Mat. 4 K, Jeraj Lud. 10 K, Kikelj Jernej 2 K, nečitljiv 10 K, Dežman Fr. 3 K, Osolin Ant. 5 K, Korošec Prim. 4 K, Starmann 2 K, Torilli Ant. 3 K, Zajc 5 K, Grič 2 K, nečitljiv 6 K, Rametti 2 K, Vogrič 10 K, Žolgar 10 K, Jager 5 K, Klavžer 1 K, Požen 4 K, Grill 5 K, Pirc Drag. 4 K, Žitko 5 K, Rak Mil. 6 K, Lukan 10 K, Hafner Nik. 10 K, Legat Jos. 10 K, Nemec Jos. 10 K, Krimeč Jos. 5 K, nečitljiv 6 K, Strmšek 6 K, Podkov Jos. 8 K, Veber 6 K, Pinterič 6 K, Žiberna 4 K, Florjanc 2 K, Dolinar 2 K, nečitljiv 2 K, Zalokar 10 K, Tomažič 10 K, dva nečitljiva 4 K in 6 K, Sinač Alois 10 K, Dežman 10 K, Omahn 2 K, Sedovnik Rud. 10 K, Juck And. 6 K, Božič 4 K, Mohar 6 K, Baloh Mat. 10 K, Erjavec Fani 10 K, Jeretina Albina 10 K, Leban And. 6 K, Bedžuh 2 K, Kelbeg 10 K, Štefančič 6 K, Francot 10 K, Naglič 10 K, dva nečitljiva po 5 K, Mavrovič Iv. 20 K, nečitljiv 10 K, Štrukelj 2 K, dva nečitljiva 7 in 5 K, Pristavec Jak. 10 K, Bizilj Jos. 10 K, Žibert 10 K, Trpin 5 K, nečitljiv 10 K, Gornik 20 K, Osredkar 2 K, dva nečitljiva 4 K in 10 K, Trobec Jern. 5 K, Skabik Roza 5 K, Mendaš 5 K, Vičič Iv. 5 K, Rupnik 5 K, nečitljiv 4 K, Krin 5 K, Potočnik 2 K, Mrak 3 K, Žerjav 5 K, Sušnik 3 K, Sušteršič 3 K, Pompe 5 K, nečitljiv 4 K, Koprivec 4 K, Prek 4 K, Cadar 4 K, Koren 6 K, Kočvar 2 K, Golob 4 K, nečitljiv 4 K, Ropšk 4 K, Kripič 3 K, Kreiner 3 K, Sarkočič 40 K, Gašperc 2 K, Polak 10 K, Mehelič 4 K, Peterlin 4 K, Pavlin 5 K, Šlibar 10 K, Prestar 6 K, Sigot 10 K, Sanenc 4 K, Ilbr 5 K, Krvič 4 K, Bendav 10 K, Penc 4 K, Marinšek 4 K, Uršič 4 K, Fink 4 K, Kraman 2 K, Leban 5 K, Janach 8 K, Perml 1 K, Goršič 2 K, Sanpek 3 K, Moljk 2 K, Pajk 2 K, Zapančič, Adamlje, Erjavec, Škubin Lampret, Lamž, Lespok, Kastelic, Tins, Skubic, Tomažič, Kamar, vsi po 2 K, Kramarš 1 K, Bernik 5 K, Erjavec 3 K, Jerovšek 4 K, nečitljiv 3 K, Pristov 4 K, od nabiralne pola sod. Baznika 600 K, skupaj 1418 K, preje izkazanih K 74.23679, skupaj K 75.65479. Odbor.

Za fiskovni sklad smo prejeli: Glavan H. 2 K, Neimenovani 40 K, Oblak Franc 10 K, Bergles Iv. 10 K, Škerget L. 30 K, Zupančič 50 K, Hafner Fr. 4 K, Sodr. v Ložu 54 K, Mravljje Iv. 2660 K, Perdon Fr. nabral v Delavskem domu 4920 K, skupaj 27580 K.